

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 131/2022
02.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Мирослава Тресиглавића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.181/2020 од 16.06.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.738/21 од 19.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 02. марта 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Тресиглавића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.181/2020 од 16.06.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.738/21 од 19.10.2021. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.181/2020 од 16.06.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези став 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, у коју казну му је на основу члана 63. став 1. КЗ урачунато време проведено на задржавању у ПУ Нови Сад од 24.02.2019. до 25.02.2019. године, у случају опозива условне осуде.

Истом пресудом, на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка на име судско – медицинског вештачења, судско

– психијатријског вештачења, те приступа вештака Владимира Пилие на главни претрес 16.06.2021. године, као и трошкове који су настали у фази истраге пред ОЈТ у Новом Саду, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Истовремено, на основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка пуномоћнику оштећеног – адвокату Данету Кораћу, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, док је ослобођен плаћања судског паушала.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је упућен на парнични поступак, ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.738/21 од 19.10.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.181/2020 од 16.06.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Тресиглавић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде члана 402. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у односу на повреду закона из члана 402. ЗКП недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд побијану пресуду засновао искључиво на исказима полицајаца – оштећеног ББ и сведока ВВ и ГГ, датих у претходном поступку дана 24.05.2019. године, на којим исказима се не може заснивати пресуда јер је ове сведоке испитивао тужилачки сарадник, а не виши тужилачки сарадник који поступа у кривичним предметима за кривична дела за које је запређена казна затвора преко 5 година. Према ставу браниоца, испитивање оштећеног и наведених сведока дана 24.05.2019. године од стране тужилачког сарадника у поступку због кривичног дела из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ ништава је кривична процесна радња, обзиром да је ову радњу могао предузети само виши тужилачки сарадник, а коју ништавост радњи није отклонио првостепени суд на главном

претресу, обзиром да оштећени и сведоци нису испитивани већ су им предочени записници о њиховом испитивању из претходног поступка, те на који начин је у конкретном случају учињена повреда члана 48. став 1. ЗКП, а побијана правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Супротно изложеним наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд налази да побијана правноснажна пресуда није донета уз наведену битну повреду одредаба кривичног поступка.

Наиме, на исту повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног АА – адвокати Драган Чолић и Мирослав Тресиглавић указивали су и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени, у својој одлуци Кж1 бр.738/21 од 19.10.2021. године, оценио је ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 3 став први и други, изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге и упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен као неоснован.

У преосталом делу захтева, бранилац окривљеног указује на повреду одредаба члана 402. ЗКП, која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, те је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић